१५ सर्गः वाक्येषु अवस्थितोऽसि प्रतिज्ञानिर्णयेत्यादिना अवपूर्व्वतिष्ठतेर्मं स्थादोर्ङिरिति ङिः गुणाभावश्च झस्स्वाज्झसीति सेर्लोपः शास्त्राणि अधीतवानसि किन्तु हितं न प्रतिपन्नवानसि अधीङ्ध्य यने अध्युपसर्गोपादानं सहप्रयोगनियमार्थं गीङष्टीथ्योर्व्वेति ग्यादेशः दीर्घादेशो गुणाभावस्पष्टार्थः र्घत्वान्नणुरित्युक्तञ्च यौप दङ्गतौ झस्स्वाज्झसीति सेर्लोपः ॥ १४ ॥

मूर्खास्त्वामववञ्चन्त ये विग्रहमचीकरन्। अभाणी न्माल्यवान् युक्तमक्षंस्थास्त्वन्न तन्मदात् ॥ १५ ॥

ज॰म॰ मूर्खाइत्यादि। मूर्खाः सर्व्वएवैते त्वामववञ्चन्त विप्रलब्ध वन्तः वन्चुप्रलम्भने ण्यन्तस्य गृधिवञ्चीत्यादिना तङि चङि रूपं ये विग्रहमचीकरन् कारितवन्तोभवन्तं एष मातामहोमाल्यवान् युक्तमभाणीत् भणितवान् भणशब्दे इटईटीति सिचोलोपः तत्त्वं मदान्नाक्षंस्थाः न सोढवानसि क्षमूसहने ॥ १५ ॥

भ॰ मूर्खास्त्वामित्यादि। ये प्रहस्तादयोविग्रहं कारितवन्तस्ते मूर्खा स्त्वां वञ्चितवन्तः माल्यवान् यद्युक्तं न्याय्यमुक्तवान् त्वं मदान्न सोढवान् वन्चङकवञ्चने प्रतारेवञ्चिगर्द्धेरिति मं ञिश्रीत्यङ् कृञोञ्यन्तादङ् ञ्यङ्युङःस्वइति ह्रस्वत्वे खेःसन्वद्वाविति सन्वत् ख्यस्येत्सनीति इत्वं हसादेर्घश्चेति दीर्घत्वं भणच चकारात् शब्दे हसादेःसेमइति पक्षे व्रिः] क्षमूङ्ञिषच चकारान्मर्षे ऊदित्वाद्वे मूदित्स्वरेत्यस्याप्रवृत्तिपक्षे म्नोर्नः ॥ १५ ॥